

vilde være for sent at gjøre det siden; det er overfor den høitærede Finansminister, og det angaar § 24, nemlig Møntoesenet. Den 1ste November udløber Fristen for de gamle Sølvalers Modtagelse ved de offentlige Kasser, og jeg omtaler dette netop nu, fordi Fristen er nær ved at udløbe. Jeg anser det nemlig for nødvendigt, at denne Frist forlænges; thi det er mig bekendt, at det i meget vid Udstrækning er Tilfældet, at disse gamle Mønter endnu ere i Cirkulation, og hvad der er endnu værre, er, at der paa Ristebunden rundt omkring i Landet ligger ikke faa faa gamle Sølvspecier, som det vil være meget vanskeligt at faae op af Ristebunden inden den 1ste November. Jeg vil derfor benytte Leiligheden til at henlede den høitærede Finansministers Opmærksomhed paa, at det vistnok vil være nødvendigt at forlænge denne Frist for de gamle Sølvmonterers Modtagelse i de offentlige Kasser. — Jeg omtalte før, at jeg opfattede Finanslovens Indhold, dens Fremleggelse og Form som værende af en særlig politisk Karakter, og dette fremtræder paa en Maade allerede ved selve Posteringen. Jeg har tidligere tilsladt mig at give en Dpgjørelse, en Fremstilling af den finansielle Balance for de enkelte Aar efter den Maade, hvorpaa jeg har anset det for rigtigst at beregne den. Efter denne Beregning, som jeg ikke her vidtløftig skal gaa ind paa, men kun nævne Resultatet af, vil Følgen være, at man, forudsat, at man beregner Lødbindtagterne paa sædvanlig Maade, vil, bortset fra §§ 10 og 27, faae en ordinær Indtagt af 48 Mill. Kr., medens man paa den anden Side i Følge §§ 11—26 + § 27, 1ste Post, nemlig de reglementerede Afdrag paa Statsgjælden, vil faae en ordinær Udgift af 42½ Mill. Kr., deri medregnet de 3 Mill. Kr., som extraordinært fordres til Krigsvæsenet. Fradrages disse, og vender man tilbage til Finanslovens nugældende Form paa dette Punkt, faar man et samlet ordinært Udgiftsbeløb af 39½ Mill. Kr., der, sammenlignet med Indtagten, de 48 Mill., giver et Overskud af 8½ Mill. Kr. Ifjor opgjorde jeg Overskuddet til 8 Mill., og det vil ogsaa svare til den Fremgang, der siden har fundet Sted. Resultatet er jo ikke væsentlig forskjelligt, om end Posteringen er en noget anden end den af den høitagtede Finansminister benyttede, navnlig forsaavidt han har lagt Statsregnskabet til Grund for sin Beregning. Der er altsaa ingen Uenighed om, at vi arbeide med et meget betydeligt Overskud. Meningerne have været noget delte om, hvorvidt Nogen har Være eller Stam deraf, om den ene eller den anden Part bærer Skylden derfor; men det forekommer mig at fremgaa af Posteringen paa Finansloven, at den høitærede Finansminister har været noget i Forlegenhed med dette store Overskud. Naar Finansskassens Stillning er en saadan, at den har et betydeligt Overskud, er jo den nærmeste Tanke, som fremstiller sig

for Enhver, at nogle af disse betydelige Midler bør vende tilbage til deres Udgangspunkter, nemlig til Statsborgernes Lomme, hvor de, navnlig i disse Aaringer med de nedadgaaende Konjunkturer, vilde kunne gjøre bedre Gavn end i Statskassen. Det har imidlertid været den høitærede Finansminister magtpaaliggende at vise, at der ingenlunde er Anledning til at lade en saadan tilbagegaaende Bevægelse finde Sted, og Maaden, hvorpaa dette Overskud er bragt til at forsvinde, er da den, at man har søgt at nedsette Indtagterne og at forøge Udgifterne. Den noget nedsatte Indtagt er tilveiebragt ved en ganske ny Postering af Lødbindtagterne, hvad allerede den høitærede Finansminister gjorde opmærksom paa, da han forelagde Finansloven. Der posteres nemlig saaledes, at Kalkulen gaar ud fra Gjennemsnittet af 3 Aars Indtagt. Denne Beregningsmaade er brugt for nogle enkelte andre indirekte Afgifter, men overfor Lødbasgiften har man i de senere Aar været meget ivrig for at faae endog de allerstørste forløbne Maaneder medregne for at kunne opgjøre Kalkulen. Den høitærede Finansminister har nu ikke Ret i, at man tog de 12 Maaneder, der overhovedet vare at faae frem, før Finanslovens Behandling var endt, men ganske vist de 12 Maaneder, før Rigsdagen traadte sammen. Jeg tror imidlertid, at denne Beregningsmaade er fuldstændig forsvaerlig, thi Erfaringen har vist i en lang Række af Aar, at Stigningen har været meget betydelig, og selv om man derfor bliver staaende ved den Indtagt, som har været tilstede i det sidst forløbne Aar, tror jeg ikke, man vil komme til at regne synderlig feil. Den høitærede Finansminister har ogsaa allerede angivet, at den Feilregning, som vi i dette Dieblik kunde være udsatte for, kun vilde være forholdsvis ubetydelig. Selv om man derfor kun bliver staaende ved Dpgjørelsen for det forløbne Statsregnskab og altsaa ikke medtager de siden forløbne Maaneder indtil den 1ste Oktober, vil man endda opnaa det Resultat, som det erede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) igaar angav, nemlig, at der er en samlet Indtagt af de indirekte Skatter af over 30 Millioner Kroner. Jeg tror derfor ikke, at den høitærede Finansminister vil finde Billigelse for en saadan Postering af Lødbindtagterne, der bringer noget over 2 Millioner Kroner til at forsvinde fra Balancen. Paa den anden Side har den høitærede Finansminister søgt at bringe Udgifterne til at voge derved, at han har optaget en extraordinær Bevilling til Krigs- og Marinevæsenet, ikke som af Nogle opgivet paa cirka 2 Millioner Kroner, men paa meget Lidt nær 3 Millioner Kroner mere end, hvad der extraordinært blev anvendt ifjor til disse Diemed. Dette var altsaa 3 Millioner Kroner, og endda stillede den høitærede Conseilspresident en Anvendelse af cirka 3 Millioner Kroner til Jernbaneanlæg i Udfigt. — De Herrer ville saaledes se, at det Overskud,